

Chúng ta đã bỏ c vào mọt năm mội, s có gì xảy ra trong nhng ngày t, chúng ta không biết. Ngội ta ch có th ôn i nhng gì đã xảy ra trong quá kh. đ phóng hay ho ch đ nh chng trình cho tng lai, nhng biết rõ và n m vng tng lai là đi u không ai làm đ c. Dù biết v y nhng nh u ngội trong chúng ta v n sng nh th tng lai n m hoàn toàn trong tay mình. Chính vì th mà Thánh Kinh có nhng i d y nh sau. Th Gia-c chng 4 trong Thánh Kinh Tân c ghi:

Có ngội nói, Nay mai ta s t thành ph n y hay thành ph kia, đ đó mọt năm, buôn bán và phát tài. Anh em làm sao biết đ c nhng gì s xảy ra ngày mai? Cu c sng anh em mong manh chng khác gì làn sng mai, ch c lát đã tan ngay. Đúng ra anh em ph i nói: N u Chúa mu n, chúng ta v n còn sng và s làm vi c n y vi c kia. Còn nói nh cách trên là t ph v chng trình mình ho ch đ nh, t ph nh th không bao gi đ p lòng Chúa. Đng quên r ng đã biết đi u t t thì ph i làm. Biết mà không làm là ph m t i (Th Gia-c chng 4, câu 13-17).

Đó là L i Chúa d y trong Thánh Kinh v chuy n tng lai. Chúng ta đang đng tr c th m năm mội và đây là nhng i đáng cho chúng ta suy g m. Nhng i Thánh Kinh n y cho chúng ta th y ít nh t ba đi u sau đây v tng lai:

1. Tng lai vô đ nh

Anh em làm sao biết đ c nhng gì s xảy ra ngày mai?

Đây không ph i là mọt cái nhìn bi quan nhng là mọt nh n đ nh th c t. Cái th c t đó là chúng ta ch có th biết đ c ch c ch n s vi c cho đ n gi phút hi n t i. Nhng gì xảy ra trong tng lai, dù ch là mọt giây phút, mọt nháy mọt, mọt cái tích t c ti p theo chúng ta cũng không rõ. Nói đúng h n, chúng ta có th đ phóng là s có gì xảy ra nhng nói ch c ch n là s có gì xảy ra không n m trong s ki m soát c a chúng ta. Gi s B n đang lái xe gi n y, B n biết B n s đi đ n đâu, s làm gì... Nhng đi đ c đ n đó và làm đ c đi u mình đ tính hay không đó là vi c khác. Tại n n có th xảy ra trong tích t c, trong nháy mọt và không ai có th ng tr c đ c.

Có người sẽ nói rằng nếu suy nghĩ như thế thì ta còn làm được gì. Nếu cứ nghĩ giây phút tiếp theo ra sao không ai biết thì ai còn dám tính toán việc gì hay là đi đâu nữa. Đúng, chúng ta không thể chắc người suy nghĩ như vậy rồi không dám tính toán, đi chuyện hay làm việc gì cả. Chúng ta phải suy nghĩ, phải tính toán, phải hoạch định những công trình những phải làm những việc đó trong ý thức là tội ng lai không nằm trong tay chúng ta. Tôi không biết Bèn đã có những đức tính gì cho năm mới này. Hoạch định, đức tính là đi u t t nên làm những Bèn có hoạch định và đức tính trong ý thức là dù mình tính như vậy những có thể mình không đạt được đi u mình đức tính không?

Thánh Kinh ghi lại câu chuyện về một người giàu có, công việc làm ăn phát triển, người đó đã dành nhiều đi u cho tội ng lai những người đó quên đi một yếu tố quan trọng đó là người đó không thể kiểm soát ngay cả đến sự suy nghĩ mà người đó đang có:

Người giàu kia trúng mùa, thu hoạch hoa lợi dồi dào. Kho lúa quá đầy, không còn chỗ chứa thêm, ông phải suy tính mãi. Cuối cùng ông quyết định. Được rồi, ta sẽ phá nhà kho cũ, xây kho mới lớn hơn. Những thứ sẽ có để chứa tất cả của cải hoa lợi. Xong xuôi ta sẽ yên tâm. Của cải này có thể tiêu dùng hàng chục năm. Thôi, ta hãy nghỉ ngơi, ăn uống, vui chơi. Những Thợ ng Đẽo, Người thợ dệt dồi dào. Tôi nay người qua đời, của cải dành dểm đó để cho ai? (Phúc Âm Lu-ca 12:16-20).

"Tôi nay người qua đời, của cải dành dểm đó để cho ai?" Đây là câu hỏi mà chúng ta cần đặt ra trước khi tính toán hay hoạch định bất kỳ đi u gì. Nói như vậy nghĩa là chúng ta phải hoạch định tính toán trong ý thức là có một tên số trong đời sống. Tên số đó là tội ng lai mà chỉ khi nào đến đó ta mới có lời gì để đáp ứng được.

Bài học thứ nhì chúng ta ghi nhận qua phần Thánh Kinh này là:

2. Đời sống mong manh

Tội ng lai chúng ta vô định những cũng rất mong manh. "Đời người như sương phù du, sớm còn tối mất công phu lo lắng." Không ai trong chúng ta lại không biết đi u này những chúng ta xem như thế là chúng ta là chúng ta sẽ sống mãi ở đời này.

Xin cùng đọc lại Thánh Kinh: "Có người nói, Nay mai ta sẽ tới thành phố này hay thành phố kia, rồi đó mua đất, buôn bán và phát tài. Anh em làm sao biết được những gì sẽ xảy ra ngày mai? Nhưng anh em mong mạnh mẽ khác gì lần trước mai, chắc lát đã tan ngay."

"Nhưng anh em mong mạnh mẽ khác gì lần trước mai, chắc lát đã tan ngay." Sự nguy mù buồm sáng là đi vào làm cho ta rất khó chịu mỗi khi phải lái xe trong những ngày mưa. Những ai cũng biết rằng khi mưa lên, sự nguy hiểm tăng ngay. Đó cũng là hình ảnh của đời sống chúng ta. Mỗi ngày nào còn trẻ, nay đã già rồi, mỗi ngày nào còn sung sức nay sức lực đó không còn nữa. Chúng ta đã hoạch định và toan tính rất nhiều những điều này gì chúng ta đã thành đạt được gì? Có thể nói rằng sự nguy hiểm của đời sống chúng ta đã bắt đầu tan và phút chốc sẽ không còn.

3. Sự nguy hiểm

Nếu chúng ta lại vô định và đời sống mong mạnh thì chúng ta phải làm gì? Lời dạy thứ ba trong phần Thánh Kinh trên như sau:

"Đúng ra anh em phải nói, Nếu Chúa muốn, chúng ta vẫn còn sống và sẽ làm việc này việc kia." Câu này cũng dạy chúng ta hoạch định và toan tính cho tương lai nhưng trong một ý thức hoàn toàn khác hẳn với cái hoạch định và toan tính ban đầu. Cái hoạch định và toan tính ban đầu là cái hoạch định chỉ dựa trên khả năng của một người tốt. Thiên Chúa ra khỏi cuộc sống. Hai điều chúng ta cần phân biệt trong đời sống là đức tin và tin cậy. Đời sống đức tin không phải là đời sống hèn yếu đức tin, nhưng đời sống đức tin là đời sống tin cậy nơi Thiên Chúa là Đấng đã tạo dựng chúng ta, ban cho chúng ta sự sống, hình thức, dáp ứng làm việc, hành động, phát triển khả năng.

Thánh Kinh báo chúng ta phải hoạch định chương trình những hoạch định trong ý thức "nếu Chúa muốn." "Nếu Chúa muốn" chỉ có nghĩa là sống theo ý muốn của Chúa, đi theo sự hướng dẫn của Ngài, ý thức tính cách mong mạnh và giữ gìn con người. "Nếu Chúa muốn" và "chúng ta vẫn còn sống" thì sẽ làm việc này việc kia.

"Làm việc này việc kia" đó là hoạch định, toan tính cho đời sống. Nhưng chúng ta phải hoạch

đơn giản tính trên hai điều kiện: (1) Nếu Chúa muốn. Và: (2) Chúng ta vẫn còn sống. "Nếu Chúa muốn" nói lên lòng tin của chúng ta nơi Đấng Chí Cao. Đấng ban cho chúng ta sống hiện tại mà nếu Ngài lấy đi, chúng ta không còn gì nữa. Chính Ngài là Đấng nắm giữ tương lai và biết rõ tương lai. Nếu Chúa nắm giữ tương lai tôi thì vì tôi trao phó tương lai tôi vào tay Chúa không có gì là khó hiểu cả.

"Chúng ta vẫn còn sống" cho thấy tính cách mong manh của đời sống. Họ chỉ đơn giản tính trong cái mong manh đó tức là ý thức rằng chúng ta không sống đời này mãi và cuộc sống thân xác chỉ là tạm bợ, đời sống tâm linh và cõi vĩnh hằng mới là nơi đáng cho chúng ta chú tâm đầu tư nên bỏ cho nơi đời đời đó.

Chúng ta đã biết điều gì năm ngoái, Bên đời làm gì trong năm nay tôi không rõ, nhưng tôi xin phép được đề nghị với Bên hai điều:

1. Đấng quên Thiên Chúa là Đấng đã ban cho Bên sống, hiện tại và tất cả những gì Bên đang có. Ngài là Đấng nắm giữ tương lai Bên. Bên đã đặt lòng tin nơi Ngài chưa?

2. Đấng quên đời sống mong manh, chóng qua, chỉ những giá trị tâm linh mới còn lại mãi mãi. Giá trị tâm linh đó được tìm thấy trong Chúa Cứu Thế Giê-xu là Thượng Đế trong thân xác con người đã giảng dạy cho chúng ta vì tôi của Bên và tôi. Đặt lòng tin nơi Chúa, trao phó đời sống mình cho Chúa chúng ta sẽ kinh nghiệm tất cả những ân phúc tâm linh Ngài dành cho chúng ta. Chúng ta sẽ thấy được ý nghĩa của đời sống và kinh nghiệm một đời sống có ý nghĩa.

Lưu ý trong phần Thánh Kinh có câu như sau: "Đấng quên rằng đã biết điều gì thì phải làm. Biết mà không làm là phạm tội."

Đời này người ta chỉ buột miệng nói ai làm điều xấu hay theo tiêu chuẩn của Thiên Chúa, nếu chúng ta biết điều gì, điều gì phải mà không làm, chúng ta cũng mắc tội với Ngài. Bên đã nghe lời dạy của Chúa hôm nay. Đây là sự đáp lại năm của Chúa cho Bên, hãy làm theo lời dạy của Ngài. Đấng sống tiếp nối nên hãy sống trong ý thức đời sống mong manh và tương lai nắm trong tay Chúa.

"Anh em làm sao biết được những gì xảy ra ngày mai? Cuộc sống anh em mong manh

chẳng khác gì lần sống mai, chắc lát đã tan ngay. Đúng ra anh em phải nói: Nếu Chúa muốn, chúng ta vẫn còn sống và sẽ làm việc này việc kia. Đừng quên rằng đã biết điều tốt thì phải làm. Biết mà không làm là phạm tội."

Mục sư Nguyễn Thế

Chàng Trình Phát Thanh Tin Lành